

AANVULLENDE UITSPRAAK KLACHTENCOMMISSIE WVGZ
16 augustus 2022 (aanvulling op schriftelijke uitspraak d.d. 27 juli 2022)

Klaagster: Mw. XXXXXXXX, geboren op XXXXXXXX, verblijf houdend in Vincent van Gogh, locatie afdeling XXXXXXXX, te XXXXXXXX

Klaagster wordt ondersteund door mw. XXXXXXXX, patiëntenvertrouwenspersoon (pvp)

Aangeklaagde: Mw. drs. XXXXXXXX, psychiater

Onderwerp: Aanvullende behandeling inzake vraag om schadevergoeding

Klachtnummer: 22.040

1. Het verloop van de aanvullende procedure

1.1. Het verloop van de procedure

- Op 5 juli 2022 heeft de commissie de klacht van klaagster ontvangen. Klaagster heeft de commissie toestemming gegeven voor het inzien van het dossier.
- Op 5 juli 2022 zijn aangeklaagde en de overige betrokkenen zoals bedoeld in artikel 5 van het klachtenreglement, van de klachten van klaagster in kennis gesteld.
- Klaagster heeft op 7 juli 2022 een schorsingsverzoek ingediend.
- Op 8 juli 2022 zijn de schriftelijke uitnodigingen verzonden voor de hoorzitting op 13 juli 2022. De commissie heeft aangeklaagde verzocht een schriftelijke reactie op de klacht in te dienen. De commissie heeft op 8 juli 2022 een schriftelijke reactie ontvangen.
- De hoorzitting heeft op 13 juli 2022 plaatsgevonden. Dezelfde dag is de beslissing, zie punt 7, aan klaagster, aangeklaagde en de pvp medegedeeld (telefonisch en voor zover mogelijk per e-mail).

Alle betrokkenen zijn van de ingebrachte stukken in kennis gesteld.

2. De beslissing

Gelet op de termijnen zoals beschreven in de wet en jurisprudentie is niet bij elke beslissing voldaan aan de gestelde eisen. Met klaagster is gesproken over de vormen van verplichte zorg op 31 mei 2022. Echter is pas de beslissing op 2 juni 2022 uitgereikt. Hierdoor kan niet meer worden gesproken over een beoordeling van de actuele gezondheidstoestand van klaagster. Alleen al door dit gebrek zal dit onderdeel van de klacht gegrond worden verklaard. Op 3 juni 2022 is klaagster opnieuw gezien en gesproken waarbij er direct een gemotiveerde beslissing aan haar is uitgereikt. Hierbij is wel sprake van een juiste termijn.

Daarnaast is de verplichte zorg die op 3 juni 2022 is opgelegd voor de duur van drie weken verlopen op 24 juni 2022. Er is vanaf deze datum geen nieuwe gemotiveerde beslissing genomen waarbij de verschillende vormen van verplichte zorg zijn opgenomen. De zorgverantwoordelijke is ten onrechte uitgegaan van een voortzetting van deze gemotiveerde beslissing waardoor pas bij de ontdekking op 8 juli 2022, de zorgverantwoordelijke weer in

gesprek is gegaan met klaagster en haar actuele gezondheidstoestand is gecheckt en waarna er een nieuwe gemotiveerde beslissing is genomen met de betreffende vormen van verplichte zorg. Dit maakt dat er voor een periode van 13 dagen verplichte zorg is toegepast bij klaagster zonder dat daar een geldige gemotiveerde beslissing aan ten grondslag heeft gelegen. Wat betreft de periode vanaf 8 juli 2022 is wel weer voldaan aan de formele eisen van de Wvvggz.

De commissie heeft de klachten van klaagster over de beslissing tot toepassing van verplichte zorg deels formeel gegrond verklaard nu is gebleken dat niet bij elke beslissing is voldaan aan de gestelde eisen die bij de termijnen van informeren horen. Klaagster is in de gelegenheid gesteld om het verzoek om schadevergoeding schriftelijk te onderbouwen. De instelling is daarna in de gelegenheid gesteld om hierop te reageren. Voor de leesbaarheid wordt gebruik gemaakt van;

- 1) periode 31 mei tot 2 juni 2022 waarbij de gezondheidstoestand niet tijdig is beoordeeld en de beslissing te laat is uitgereikt en;
- 2) periode 24 juni tot 8 juli 2022 waarbij er geen schriftelijke gemotiveerde beslissing is opgesteld en aan klaagster is uitgereikt.

3. Toelichting klaagster – samengevat

Klaagster verzoekt om een bedrag van 100 euro per dag voor het niet voldoen aan het gestelde in artikel 8:9 Wvvggz, het niet tijdig ontvangen van de schriftelijke motivering van de beslissing tot het opleggen van verplichte zorg zoals op 31 mei 2022 is opgelegd en het op de hoogte stellen van de actuele gezondheidstoestand door de zorgverantwoordelijke. Klaagster geeft aan dat zij door het niet tijdig uitgereikt krijgen van de gemotiveerde beslissing tot verplichte zorg niet tijdig de hulp van de pvp of advocaat in heeft kunnen schakelen. Daarnaast verzoekt klaagster tevens om een schadevergoeding voor de periode van 24 juni tot 8 juli 2022 nu er in deze periode geen beslissing tot verplichte zorg ex artikel 8:9 Wvvggz is genomen en klaagster daarom zonder geldige titel in de separeer is verbleven.

Als gevolg van het normovertredend handelen heeft klaagster immateriële schade geleden, die er niet was geweest als er volgens de wet zou zijn gehandeld.

Volgens klaagster is zij psychisch achteruit gegaan. Dit is zwaar voor haar geweest. Klaagster wist niet wat zij moest doen en voelde onmacht, pijn, angst en verdriet. Klaagster had het gevoel dat ze niets kon doen tegen de verplichte zorg. Een schadevergoeding voelt voor klaagster rechtvaardig voor het feit dat zij heeft moeten zitten zonder geldige titel.

De hoogte van de schadevergoeding wordt volgens klaagster begroot aan de hand van het forfaitair stelsel 2.0, afkomstig uit een eerder onderzoeksrapport van de Universiteit van Amsterdam uit 2019 dat inmiddels is aangepast. In het stelsel 2.0 staat beschreven;

‘De zorgverantwoordelijke heeft in geval van verplichte zorg niet strekkende tot opname in een accommodatie niet voldaan aan de plicht om in de wet vermelde aspecten in het dossier vast te leggen.’

Op grond hiervan verzoekt klaagster de klachtencommissie de verzochte schadevergoeding toe te kennen van 900 euro, 100 euro per dag dat niet is voldaan aan de gestelde eisen van artikel 8:9 Wvvggz, dan wel een schadevergoeding toe te kennen tot een bedrag dat de commissie vanuit het oogpunt van billijkheid passend acht.

4. Weerwoord van aangeklaagde - samengevat

Periode 1:

Gelet op de uitspraak van de klachtencommissie, is het eerste punt gegrond verklaard ten aanzien van het wettelijke vereiste om de actuele gezondheidstoestand van klaagster te beoordelen niet ten aanzien van de mogelijkheid tot bijstand van de pvp en het indienen van een klacht. Gelet daarop is aangeklaagde van oordeel dat niet is voldaan aan de eisen voor schadevergoeding, namelijk het ontbreken van de toerekenbaarheid en het causaal verband, aangezien de klacht op een ander punt gegrond is verklaard dan waar nu het schadevergoedingsverzoek op ziet.

Aangeklaagde betwist dat toepassing van een forfaitair stelsel geschikt zou zijn voor de behandeling van schadevergoedingsverzoeken in het kader van de Wvvgz en verwijst naar de handreiking voor zorgaanbieders met betrekking tot de klachtenprocedure Wvvgz.¹ Aangeklaagde merkt daarbij op dat het hanteren van forfaitaire bedragen niet valt te verenigen met het hoogstpersoonlijke karakter van een vordering tot vergoeding van immateriële schade die bestaat in een aantasting in de persoon op andere wijze.²

Aangeklaagde stelt zich op het standpunt dat het verzoek om schadevergoeding door klaagster moet worden vastgesteld aan de hand van de individuele situatie van het geval en stelt derhalve dat primair het verzoek om schadevergoeding dient te worden afgewezen. Subsidiair geeft zij aan dat, mocht er een oordeel volgen dat er schadevergoeding van toepassing is, dat zij het gevorderde bedrag redelijk en billijk vinden.

Periode 2:

Aangeklaagde erkent op dit punt dat er geen gemotiveerde beslissing ex. Artikel 8:9 Wvvgz is genomen gedurende deze periode. De verplichte zorg is de vorm van separatie was wel opgenomen in de beslissing van de rechtbank. Aangezien de beslissing ontbrak, stelt aangeklaagde zich op het standpunt dat de gevorderde schade van 800 euro door klaagster in dit kader redelijk en billijk is.

5. Overwegingen van de Klachtencommissie

5.1. Formele vereisten

De klachtencommissie is bevoegd op grond van de artikelen 10:3 juncto 10: 11 Wvvgz een billijke schadevergoeding toe te kennen als een klacht op grond van deze artikelen gegrond wordt verklaard.

Voordat de commissie overgaat tot het toekennen van een schadevergoeding, dient de instelling op dat voornemen in de gelegenheid te worden gesteld om zich daarover uit te laten. De instelling is daartoe in de gelegenheid gesteld en heeft van haar bevoegdheid gebruik gemaakt, zoals hiervoor is benoemd.

¹ De Wvvgz-klachtenprocedure, paragraaf 5.6, 17 april 2020.

² Zie artikel 6:106 sub b van het Burgerlijk Wetboek

5.2 Inhoudelijke beoordeling

De vraag die nu voorligt is of de schending van voormelde norm tot schadevergoeding dient te leiden. De klachtencommissie heeft de klacht van klaagster met betrekking tot de toegepaste vormen van verplichte zorg gegrond verklaard in haar beslissing van 13 juli 2022, waardoor is komen vast te staan dat aan klaagster aldus niet op een rechtmatige wijze verplichte zorg is toegepast. Op die grond komt aan klaagster aldus een schadevergoeding naar billijkheid toe.

Door ter onderbouwing van een verzoek om schadevergoeding alleen te verwijzen naar een forfaitair stelsel dat door de Universiteit van Amsterdam is ontwikkeld en aangepast is naar een versie 2.0, wordt miskend dat concreet aannemelijk gemaakt dient te worden dat de normschending leidt tot materiele of immateriële schade. Dat laatste kan bijvoorbeeld het geval zijn als bij gebrek aan een verplichte (tijdige) aanzegging een betrokkene langere tijd in onzekerheid of spanning verkeert doordat men niet weet waar men aan toe is of dat onduidelijkheid bestaat over de vraag of een klacht ingediend kan worden. Of dat, zoals in casu, sprake is van verplichte zorg in de vorm van bijvoorbeeld separatie zonder dat daarvoor voldaan is aan de beginselen zoals in de wet genoemd en dus sprake is van een rechtstreekse inbreuk op de persoonlijke integriteit van een betrokkene.

Periode 1:

Aangeklaagde geeft in het verweer aan dat klaagster zich beroept op een punt die niet door de klachtencommissie is genoemd in haar uitspraak. Dit is onjuist. Uit de uitspraak van de klachtencommissie blijkt dat er in periode 1 tweevoudig niet voldaan is aan artikel 8:9 Wvvgz, namelijk het niet tijdig op de hoogte stellen van de gezondheidstoestand van klaagster door de zorgverantwoordelijke en het te laat uitreiken van de gemotiveerde beslissing betreffende de opgelegde verplichte zorg waardoor klaagster op de hoogte zou zijn gesteld van de mogelijkheid tot het raadplegen van de pvp en het indienen van een klacht tegen deze beslissing.

Bij het toepassen van verplichte zorg dient te worden voldaan aan alle wettelijke vereisten zoals die in artikel 8:9 Wvvgz staan beschreven. Dit betekent dat zowel de actuele gezondheidstoestand van klaagster gecheckt had moeten worden alsmede het tijdig uitreiken van de gemotiveerde beslissing betreffende de opgelegde verplichte zorg. Wanneer hier aan was voldaan was klaagster tevens tijdig geïnformeerd over het raadplegen van de pvp en de mogelijkheid tot het indienen van een klacht. Het had daarom in de lijn der verwachtingen gelegen de instelling aan deze wettelijke vereisten zou voldoen. Dit is niet gebeurd.

Nu er geen sprake is geweest van het schriftelijk informeren van klaagster betreffende de oplegde vorm van verplichte zorg en aldus de mogelijkheid om in contact te komen met de pvp of het indienen van een klacht is hierdoor de rechtsbescherming van klaagster in het geding gekomen. De klachtencommissie is van oordeel dat voldoende vast is komen te staan dat de normschending heeft geleid tot enige vorm van immateriële schade. De klachtencommissie is van oordeel dat aan klaagster een bedrag van 100 euro aan schadevergoeding moet worden toegekend.

Periode 2:

Aangeklaagde heeft in haar verweer aangegeven dat zij erkent geen gemotiveerde beslissing inzake de opgelegde vorm van verplichte zorg te hebben genomen en komt daarbij tegemoet aan hetgeen klaagster aan schadevergoeding vraagt. De klachtencommissie is net als aanklaagde van oordeel dat een bedrag van 800 euro in de vorm van een schadevergoeding recht doet aan de situatie waarbij klaagster in deze periode zonder geldige titel in de separeerruimte heeft verbleven.

7. Beslissing

De commissie voornoemd;

Periode 1: Wijst de vraag om schadevergoeding ten hoogte van een bedrag van 100 euro toe.

Periode 2: Wijst de vraag om schadevergoeding ten hoogte van een bedrag van 800 euro toe.

Het totale bedrag komt thans uit op een tegemoetkoming van 900 euro.

Deze beslissing is genomen door:

Mw. mr. M.M. Kok, voorzitter,

Dhr. drs. J.R. Nijdam, psychiater

Dhr. W.L.P.M. van Eijk, consulent mentorschap.

In aanwezigheid van mw. M. Vollenberg, ambtelijk secretaris Vincent van Gogh (maakt geen deel uit van de commissie)

Ondertekening:

Beroepsmogelijkheden

De commissie wijst klagster en de zorgaanbieder op de mogelijkheid dat zij op grond van artikel 10:7 Wvvgz binnen zes weken na het bekend maken van deze uitspraak de rechter om een beslissing over de klacht kunnen verzoeken. Dit kunnen zij doen door zelf rechtstreeks een verzoekschrift in te dienen.

Zij kunnen hierbij een verzoek tot schadevergoeding (doen) indienen.

Deze uitspraak zal in kopie worden gestuurd naar:

- *Mw. XXXXXXXXX, klagster,*
- *Mw. XXXXXXXXX, patiëntenvertrouwenspersoon*
- *Dhr./Mevr. mr. XXXXXXXXX, advocaat,*
- *Mw. XXXXXXXXX, mentor,*
- *Mw. drs. XXXXXXXXX, psychiater, aangeklaagde,*
- *Raad van Bestuur Vincent van Gogh,*
- *Dhr. XXXXXXXXX, Geneesheer-directeur,*
- *Directie Vincent van Gogh,*
- *Mw. Mr. XXXXXXXXX, vicevoorzitter klachtencommissie,*
- *Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd.*